

ג'ימס ג'ויס

החתולים של קופנהגן

אוייה ! איני יכול לשלוח לך חתול מקופנהגן
כי אין חתולים בקופנהגן.

יש המון דגים והמון אופניים אבל
אין חתולים.

גם אין שוטרים.

כל השוטרים הדנים מבלים את היום בבית במיטה
הם מעשנים סיגרים דניים ענקיים ושותים חלב-חמאה כל היום.

יש המון נערים לבושים באדום שרוכבים על אופניים
ומסתובבים כל היום עם מברקים ומכתבים וגלויות

שנשלחו כולם לשוטרים
מגברות זקנות שרוצות לחצות את הכביש
ומילדים שכותבים הביתה
לבקש עוד ממתקים
ומילדות שמבקשות לדעת משהו על הירח

השוטרים קוראים את כולם במיטה,
מעשנים כל הזמן ושותים חלב-חמאה

ואז הם נותנים את הוראותיהם
והנערים האדומים חוזרים
ואומרים לכולם מה בדיוק לעשות.

כשאבקר בקופנהגן בפעם הבאה,
אביא איתי חתול ואראה לדנים איך הוא יכול לחצות את הכביש
גם בלי הוראות משוטר.

וזה יהיה הרבה יותר זול
(חשוב על זה!)
אם חתול יראה להם מה לעשות

דמיין לעצמך חתול שנשאר כל היום במיטה
ומעשן סיגרים

ובאשר לחלב החמאה –
אף חתול לא ישתה ממנו כלל.

הרי יש כל כך הרבה דגים בשבילם.

מה אתה חושב על זה?

The Cats of Copenhagen
מאת ג'ימס ג'ויס הופיע ב-1936,
במכתב שכתב הסופר לנכדו סטיבן.
ב-2012 לאחר מאבק משפטי
מתוקשר על זכויות יוצרים, פורסמה
לראשונה היצירה בידי ההוצאה
הדבלינאית *Itchys Press*.

(מאנגלית: יהודה ויזן)

ג'ויס מעשה ידי ווינדהם לואיס. 1921